

உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து THE RISEN CHRIST

ஆதார வசனங்கள் மாற்கு 16: 1-8 : மத்தேயு 28:11-15.

“உயிரோடிருக்கிறவரை நீங்கள் மரித்தோரிடத்தில் தேடுகிறதென்ன ? அவர் இங்கே இல்லை, அவர் உயிர்த்தெழுந்தார்” –லூக்கா 24 :5,6.

மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் ஒரு பிரம்மிக்கத்தக்க முன்மொழிவு ஆகும். அதன் நிறைவேற்றம் தேவதூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இதுவரை செய்யப்பட்ட தெய்வீக வல்லமையின் மிகப்பெரிய வெளிப்பாடாக இருக்கும். யவீருவின் மகன் மற்றும் நயீன் ஊர் விதவையின் மகன் விழித்தெழுப்பப்பட்டதும், மேலும் இயேசுவின் நண்பனான லாசரு எழுப்பப்பட்டதும் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் என்று எங்கும் கூறப்படவில்லை. அவை வெறும் விழித்தெழுப்புதல் மட்டுமே, இம் மூன்றில் கடைசியாக இருக்கும் நிகழ்வு மிகவும் அற்புதமானது. ஏனெனில் லாசரு மரித்து நான்கு நாட்கள் ஆகிவிட்டன, சடலத்தின் அழகல் ஆரம்பித்துவிட்டது.

“நீ செத்துக்கொண்டே சாவாய்” மற்றும் நீ மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்” என்ற தெய்வீக தண்டனையின்கீழ் மரித்து, மண்ணுக்குச் சென்ற கோடிக்கணக்கான மனுக்குலத்தின் தனிப்பட்ட ஆளுமையையும், உணர்வையும் மீண்டும் கொண்டுவருவதே, வேதாகமத்தில் வாக்களிக்கப்பட்ட மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலாகும். தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருக்கிற வழியைத்தவிர, தெய்வீக தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து உயிர்த்தெழுதலை அடைய முடியாது. அது, இயேசு ஆதி பாவிடாகிய ஆதாமின் இடத்தை எடுத்தார் என்பதாகும். மரண தண்டனையிலிருந்து அவனை விலைக்கு வாங்கினது, அவனுக்குள் மரித்த அனைவரையும் வாங்குவது என்று பொருளாகும். இவ்வாறு “கிறிஸ்து நம்மை தேவனிடத்திற்கு கொண்டு சேர்க்கும்படி, அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராக...” மரித்தார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம் –1பேதுரு3:18.

தேவன் மனித சரீரத்திலிருந்து உருவாக்கிய தூசித்துகள்களின் ஒருபகுதியை சேகரித்து, ஒரு காலத்தில் அதை உருவாக்கிய அதே பொருளின் துகள்களிலிருந்து மனித இனத்தை மறுபடியும் ஒழுங்குபடுத்துவார். சரீரம் மட்டுமே இவ்வாறு உயிர்த்தெழுப்பப்படும் என்ற தவறான கருத்துக்கள் பரவியுள்ளன. இறந்தவர்களின் சடலங்கள் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ தாவரங்களுக்குள் சென்று, அதன்மூலம் மற்ற விலங்குகளுக்கும் பிற மனிதர்களுக்குள்ளும் சென்றுவிட்டன என்று சிந்திக்கும்போது, இந்த முன்மொழிவின் அபத்தம் நமக்குள் வளர்கிறது. ஆப்பிள் மரத்தின்வோர்கள் ஒரு சவப்பெட்டியை ஊடுருவி, சடலத்தின் வடிவத்தை எடுத்தன என்ற கதையால் இது நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆப்பிள்கள் பல்வேறு ஜனங்களால் உண்ணப்பட்டன, அவற்றில் சிலவற்றை பன்றிகள் உண்டநிலையில், அவை தேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

வேதாகம போதனைகள் பொதுவாக தவறாக புரிந்துகொள்ளுதலின் பகுத்தறிவற்ற தன்மையை இந்தக் கதை நன்கு விளக்குகிறது. “பாவம் செய்யும் ஆத்துமா சாகும்”(எசேக் 18:4,20). இவ்வசனத்தில் ஆத்துமாவே சாகிறது என்று வேதாகமம் அறிவிக்கிற பார்வையை நாம் இழந்துவிட்டதே சிரமத்துக்கான காரணம். ஒவ்வொரு 7வருடங்களுக்கு ஒருமுறை, நம் சரீரங்கள் மாற்றமடைகின்றன, புதுப்பிக்கப்படுகின்றன என்று விஞ்ஞானம் நமக்குக் கூறுகின்றது. ஆகவே ஆதாம் பாவம் செய்தபோது இருந்த சரீரம் மரித்துவிட்டது, அவர் ஜீவித்த 930 வருட அனுபவத்தின்போது, மற்ற அநேக சரீரங்கள் மரித்துப்போயின. ஆனால் அவரது ஆத்துமா, அவரது ஆளுமை, 930 வருடங்களில் ஒரேமுறை மட்டுமே மரித்தது. ஆத்துமாவே மரிக்கிறது, அதுவே மீட்கப்பட்டு உயிர்ப்பிக்கப்பட உள்ளது. “நீ விதைக்கிறபோது, இனி உண்டாகும் மேனியை விதைப்பதில்லை”(1கொரிந் 15:37).

நம் கர்த்தர் இனியும் மனிதரல்ல

பிதாவுடன் லோகோலாக இருந்த கிறிஸ்து, ஒரு உயரிய ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஒரு ஜீவ ஆத்துமாவாக அல்லது ஜீவியாக இருந்தார். மனிதனுக்காக அவர் தன்னையே தாழ்த்தி, “அடிமையின் ரூபமெடுத்து” மனிதசாயலானார் – ஒரு மனிதனைப்போல் காணப்பட்டார்– ஒரு மனித ஜீவியாக அல்லது மனித ஆத்துமாவாக அவர் மரித்தார் – “அவர் மரணத்தில் தம் ஆத்துமாவை ஊற்றினார்”. “தம் ஆத்துமாவை பாவுநிவாரண பலியாக அவர் ஒப்புக்கொடுத்தார்”. “அவர் தமது ஆத்தும வருத்தத்தின் பலனைக்(வெகுமதி)கண்டு திருப்தியாவார்” –ஏசாயா 53:10-12.

ஒரு மனித ஆத்துமாவாகிய இயேசுவே மரித்தார், ஆனால் அவர் மரித்தோரிலிருந்து ஒரு உயரிய ஆத்துமாவாக எழுப்பப்பட்டார். அவர் ஏற்கனவே முன்னுரைத்தவாறு, அவர் பரத்துக்கேறி, தாம் முன்பிருந்த நிலையை,

அதாவது ஆவிக்குரிய தளத்தை அடைந்தார். “அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்”(1பேது3:18) . மனிதனை மீட்கும் விலையைக் கொடுக்கும் மகத்தான நோக்கத்திற்காக மட்டுமே அவர் மாம்ச சபாவத்தை எடுத்தார்; மேலும் அவர் தன்னை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்ததன் மூலம் அந்த மீட்கும் விலையைக் கையளித்தபிறகு, பிதா அவரை மகிமை ,கனம், தெய்வீக சபாவத்திற்கு எழுப்பினார். தேவதூதர்கள், சகல துரைத்தனங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களுக்கு மேலாக, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை தேவன் உயர்த்தினார். (பிலிப்2:9). பரிசுத்த பவுல் சொல்வதைப்போல் தம் உயிர்த்தெழுதலில் பரத்துக்கு ஏறின அவரே, பரலோகத்திலிருந்து பூமிக்குரிய நிலைமைக்கு முன்பு இறங்கியிருந்தார்.

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலில் அவர் மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்ததினால், இந்த பார்வையிலிருந்து, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பிறகு அவர் முன்பு செய்ததிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவராக நடந்துகொண்டதை நாம் புரிந்துகொள்ள ஆயத்தப்படுகிறோம். அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பிறகு, அவர் தோற்றமளித்தும், மறைந்தும் இருந்ததாக நாம் வாசிக்கிறோம். தம் சீஷர்களிடத்தில் தோன்றும் ஒவ்வொருமுறையும், சில வினாடிகளே அவர் தம்மைக் காண்பித்து, பின்பு அவர்களது பார்வையிலிருந்து மறைந்தார். இவ்வகையில் அவர் முன்பு ஒருபோதும் செய்திருந்ததில்லை. அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பிறகு வெவ்வேறு சரீரங்களிலும், வெவ்வேறு வடிவங்களிலும், வித்தியாசமான ஆடைகளிலும் அவர் தோன்றினார். எம்மாலுமே நோக்கி நடந்துசென்ற இருவரிடத்தில் அந்நியனைப்போல் அவர் தோன்றினார். ஒரு வேறுபட்ட நபராக மட்டுமல்லாமல், வெவ்வேறான ஆடைகளில் அவர் தோன்றினார். ஏனெனில் அவரது ஆடைகள் படைவீரர்களிடையே பங்கிடப்பட்டிருந்தது.

அவர் மாம்சத்தில் கொலையுண்டு, ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது தற்போது தெளிவாகிறது. ஆவியாயிருந்த இயேசுவே சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு வெவ்வேறு மனித வடிவங்களையும், ஆடைகளையும் அணிந்து, தம்மை வெளிப்படுத்தினார். யூதர்களுக்குப் பயந்து கதவுகளைமூடி சீஷர்கள் கூடியிருந்தபோது, இந்த ஆவிக்குரிய ஜீவியால் அங்கே வரமுடிந்தது, வந்தார். அவர்கள் முன்னிலையில் அவர் ஒரு சரீரத்தையும் உடைகளையும் உண்டுபண்ணி, உருமாறினார். சில வினாடிகளுக்குப்பிறகு, அவர்களுடைய பார்வையிலிருந்து மறைந்து, சரீரத்தையும் ஆடையையும் கலைத்துவிட்டார். அதே சமயத்தில், ஆவிக்குரிய ஜீவியான அவரோ காணப்படாதவராக இருந்தார். அவர் பரத்துக்கு ஏறிச்செல்வதற்கு முன்பு, நாற்பது நாட்கள் தம் சீஷர்களோடு இவ்வாறு இருந்தார், ஆயினும் அவர்கள் ஏழு வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு சில நிமிடங்கள் மட்டுமே அவரைக் கண்டிருந்து, மற்ற நேரங்களில் அவரைக் காணாதிருந்தனர்.

யூத சீஷர்களுக்கும், அப்போதிலிருந்து கர்த்தருடைய பின்னடியார்களாகும் அனைவருக்கும் இரண்டு பெரிய பாடங்களை போதிப்பதற்கு, அந்த 40 நாட்கள் மிகவும் அவசியமாயிருந்தது.

1. அவர் இனி மரித்தநிலையில் இல்லை, உயிரோடிருக்கிறார்

2. அவர் இனியும் மனிதரல்ல, ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாயிருக்கிறார். “கர்த்தரே அந்த ஆவி” – 2கொரிந் 3:17.

நம் கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுதலின் முக்கியத்துவம்

நம்முடைய கர்த்தர் இனிமேலும் மாம்சத்துக்குட்பட்டவரல்ல, மாறாக பரலோக மகிமையுடன்கூடிய ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவி என்பதை பரிசுத்த பவுலின் சொந்த அனுபவங்களின் விளக்கத்தால் தெளிவாக உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பதற்கு பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் சாட்சியமளிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று அவர் விளக்குகிறார். இறந்த இரட்சகர் மூலமாக தெய்வீக தயவின் நம்பிக்கையைப் பற்றின எந்த சுவிசேஷ செய்தியும் இருந்திருக்கமுடியாது. கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்திருக்கவில்லை— யென்றால், மேசியாவின் இராஜ்யத்தை எக்காலத்திலும் நிறுவக்கூடியவர் யார்? திருச்சபைக்கு முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்களித்து, அவரது பரலோக மகிமைக்கு பங்காளிகளாக அவர்களை மாற்றுவவர் யார்? இதை எப்போதாவது அளிக்கக்கூடியவர் யார்? கிறிஸ்து எழுந்திருக்காவிட்டால், மரித்திருக்கின்ற கோடிக்கணக்கான ஜனங்களை கல்லறையினின்று அழைத்து, இயேசுகிறிஸ்துவின் சமாதானத்தைப் பேசும் குரல் மூலமாக ராஜ்யத்திற்கு கீழ்ப்படிவதன்மூலம், நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்புக்களுக்கு அவர்களை யார் எழுப்புவார்கள்?

“கிறிஸ்து எழுந்திராவிட்டால், உங்கள் விசுவாசம் வீணாயிருக்கும்; கிறிஸ்துவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களும் கெட்டிருப்பார்களே”(1கொரிந்15:16–18) என்று இவையனைத்தையும் அப்போஸ்தலர் நம் மனதிற்கு வலுக்கட்டாயமாக எடுத்துரைக்கிறார். இயேசு மரித்தாலும் நிஜமாகவே உயிரோடிருக்கிறார் என்றும், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் வெறும் சம்பிரதாயமே, தேவதிட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு தேவையற்றது என்றும் வேத ஆதாரமின்றி கூறுபவர்களுடைய கருத்துக்களை பரிசுத்த பவுல் எந்த வகையிலும் பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை. மரித்தோர் எதையும் அறிவதில்லை, ஆகவே வருங்கால ஜீவியத்திற்கு அல்லது நம்பிக்கைக்கு, ஆசீருக்கு மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் முற்றிலும் அவசியமே என்பதே தெய்வீக போதனையாயுள்ளது.

கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கிற உண்மையானது மரித்தவர்களை எழுப்பும் தேவ வல்லமைக்கான உத்திரவாதமாகும். கூடுதலாக, இயேசு இவ்வுலகிற்கு வந்த வேலையை நிறைவேற்றியதற்கான உத்திரவாதமாகவும் இது உள்ளது. அவர் தெய்வீகப் பிரமாணத்தை பூரணமாய் கடைப்பிடித்திருக்கவேண்டும் என்பதையும் இது நிரூபிக்கிறது. இல்லையெனில், அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலுக்கு தகுதியானவராக இருந்திருக்கமாட்டார். மேலும் அவரது மரணத்தின் மதிப்பு, பயன் விளைவிக்கும் திறன், முற்பிதாவாகிய ஆதாமின் பாவத்துக்கான சரிக்கட்டுதலாகவும் உலகின் பாவங்களுக்கான மீட்கும்பொருளாகவும் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை கூடுதலாக இது நிரூபிக்கிறது.

உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்தைய வெளிப்பாடுகள்

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிற்பாடு தாம் அவரைக் கண்டதாக பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். அவரிடத்தில் தோன்றின நம் கர்த்தரின் தோற்றம், நடுப்பகலின் சூரியப்பிரகாசத்துக்கும் மேலான பிரகாசம்போல் இருந்ததாக நமக்கு அவர் கூறுகிறார். அது தம் குணாதிசயத்தினமீதும், தம் கண் பார்வை மீதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தினதையும், மகிமை நிறைந்த இயேசு அந்த ஒரு கணப்பொழுது பார்த்தது தம் பார்வையை அழித்துவிட்டதையும், பிற்பாடு தெய்வீக இரக்கத்தினால் பார்வை ஓரளவு திரும்பக் கிடைத்ததையும் அப்போஸ்தலர் நமக்குக் கூறுகிறார். இது இயேசு சீஷர்களுக்குக் காண்பித்த எட்டாவது தோற்றமாகும். அவற்றில் ஏழுமுறை மாம்சத்தில் அவர் தோற்றமளித்தார், ஒரு முறை சூரியப்பிரகாசத்துக்கும் மேலாக, மகிமையில் அவர் தோற்றமளித்தார். எல்லா சமயங்களிலும் அவர் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், வெளிப்பாடுகள் வித்தியாசமாயிருந்தன.

உயிர்த்தெழுந்தபிறகு இயேசு நாற்பது நாட்கள் மாம்சத்தில் தம்மை வெளிப்படுத்தியது, நீண்ட காலத்துக்கு முன்பாக அவர் லோகோஸ் நிலைமையில் வெளிப்படுத்தியதற்கு துல்லியமாக ஒத்திருக்கிறது. இவற்றில் ஒன்று, ஆபிரகாமிடத்தில் தம்மை வெளிப்படுத்தியது. அவர் ஆபிரகாமுடன் பேசினார், புசித்தார், ஆனால் கர்த்தரிடத்தில் பேசினதை ஆபிரகாம் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் மனித உருவத்திலும், சாதாரண உடையில் தோற்றமளித்ததால் ஒரு மனிதராக மட்டுமே அவரை எண்ணினார். அவர் அப்போஸ்தலர்களது பார்வையிலிருந்தும், சவுலின் பார்வையிலிருந்தும் மறைந்ததுபோலவே, ஆபிரகாமின் பார்வையிலிருந்தும் மறைந்தார். அவர் ஆபிரகாமிடத்தில் தோன்றியபோது, ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருந்தார். அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பிறகு அவர் தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் தோன்றியபோது, அவர் ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருந்தார். இதற்கிடையில்தான் அவர் துன்பப்படும் நோக்கத்திற்காகவே மாம்சமாகி, அநீதருக்காக நீதிமானாக ஆனார்.

பாடுகளை நிறைவேற்றினபிறகு, நம் கர்த்தர் ஏன் மாம்சத்தில் இன்னும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை. பரலோகத்திலுள்ள மகிமையின் கர்த்தர் மாம்சமானவர் அல்ல, மனிதருமல்ல. அவர் அப்படி இருந்திருந்தால் அவர், “தேவதூதர்களைவிட சற்று சிறியவராக” இருப்பார். ஆனால் அவரது உயிர்த்தெழுதலில் தேவதூதர்களுக்கும் மேலாக உயர்ந்த ஸ்தானத்துக்கு ஏறியிருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு உறுதியளிக்கிறார்—பிலிப் 2:9-11; எபி 1: 3,4.

இயேசுவுக்கு ஒரு வடிவத்தில் இன்னொருவரைப்போலவும், ஒருவகையான ஆடையில் இன்னொருவரைப்போலவும் தோன்றுவது அவ்வளவு எளிதாக இருந்தது. அவர் பல்வேறு வடிவங்களில் தோன்றியிருந்ததால், அவர் மரித்திருக்கவில்லை என்றும், அவர் இன்னும் ஒரு மனிதராக இல்லை என்ற இரண்டு பாடங்கள் இதன்மூலம் பதியவைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, பரிசுத்த தோமாவை நம்பவைக்க, காயங்களுடனான அவரது இரண்டாவது தோற்றம் குறிப்பிடத்தக்கது. அவசியமான எந்த செயல்விளக்கத்தையும் வழங்க அவர் தயாராக இருந்தார். ஏனெனில் அவரது உயிர்த்தெழுதலை அவரது சீஷர்கள் உண்மையில் நம்பாவிட்டால் அவர்களுக்கு முன்பாக இருந்த வேலையை செய்யமுடியாது, பெந்தெகொஸ்தே நாளின் பரிசுத்தஆவியைப் பெறவும் முடியாது. இயேசுவின்மீது விசுவாசம் வைப்பவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் பரிசுத்தஆவி வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் அவருடைய மரணத்தை பாவங்களுக்கான பலியாக ஏற்றுக்கொண்டு, தெய்வீக ஆசீர் இந்த இரட்சகர் மூலமே வரும் என்று அவரை நம்பினார். அவரே அவர்களை பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பித்து தேவனுடைய புத்திரர்களாக தேவனோடு ஐக்கியங்கொள்ள அவர்களை மீட்டெடுத்தார்.

கூடுதலான வேத ஆதாரங்கள்

இயேசு மாம்ச ஜீவியல்ல, அதாவது அவர் இனியும் மனிதரல்ல என்பதற்கு கூடுதலான சான்று தேவைப்படுமானால், அந்த சான்றுகள், மாம்சமும் இரத்தமும் தேவராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதில்லை என்று அப்போஸ்தலர் உறுதியளித்த வார்த்தைகளிலும், சபையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் பங்குபெறவும் அதற்குள் நுழைவதற்கும் முன்பாக, மாற்றமடையவேண்டும் என்பதிலும் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இந்த மாற்றம் பூமிக்குரிய மட்டத்திலிருந்து அல்லது நிலைமையிலிருந்து அல்லது பூமிக்குரிய

ஆத்துமாவிலிருந்து ஆவிக்குரிய நிலைமைக்கு இருக்கும். அவர் ஒரு ஆவிக்குரிய சரீரத்தைப்பெற்று ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக, ஆவிக்குரிய ஆத்துமாவாக இருக்கிறார் என்பது வெளிப்படையாயுள்ளது. நம் கர்த்தருடைய சாயலுக்கொப்பாக வேண்டுமானால், நாம் எல்லோரும் மாற்றமடையவேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார். ஆகவே நம் கர்த்தருக்கொப்பாக இருக்க, நம் மாம்ச சரீரம் ஆவிக்குரிய சரீரத்துக்கு இடங்கொடுக்க வேண்டும். திருச்சபையாரது உயிர்த்தெழுதலைப் பொருத்தவரை பரிசுத்த பவலுடைய கருத்தும் இதற்கு உடன்படுகிறது. அவர் கூறுகிறார்; “ பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும், கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும்; ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்” (1கொரிந்15:43-44).

இருப்பினும், பிலிப்பியர் 3:21 இல் இதே அப்போஸ்தலரால் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு விஷயம் நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. நம் கர்த்தராகிய இயேசு நம் அற்பமான சரீரத்தை, அவருடைய மகிமையுள்ள சரீரத்துக்கொப்பாக உருமாற்றுவார் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். இங்கு கொடுக்கப்படுகிற சிந்தனை, திருச்சபையின் தனிப்பட்ட சரீர அங்கங்களைப் பற்றியது அல்ல, ஒட்டுமொத்த சபையைப்பற்றினது. அப்போஸ்தலர் நமது பலவீன சரீரத்தைப்பற்றி ஒருமையில் பேசுகிறார் – திருச்சபையின் தலையாகிய இயேசு தம் மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் முன்பு, அவமானத்தை அனுபவித்திருந்தார் என்பதே இதன் கருத்து. திருச்சபையின் தலை 18 நூற்றாண்டுகளுக்கும் முன்பு உயர்த்தப்பட்டார், மகிமைப்படுத்தப்பட்டார். அப்போதிலிருந்து, அவரது நோக்கத்தை ஆதரித்த அனைவரும், ஒரு சரீரத்துடன் அல்லது கூட்டத்துடன், மனிதரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட இழிவான சரீரமாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளனர். இவர்களைக்குறித்து அப்பவுல் கூறுகிறார்; “உலகத்தின் குப்பையைப்போலவும், எல்லாரும் துடைத்துப்போடுகிற அழக்கைப் போலவும்” (1கொரிந்4:13) நாம் எண்ணப்படுகிறோம். ஆனால் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில், அவரது சரீரமாகிய திருச்சபையின் அவமானம் முடிவுறும். ஏனென்றால், கர்த்தர் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் அவரது சரீரத்தை மகிமையுள்ளதாக மாற்றுவார். அதன்பிறகு, அது இனி நிந்திக்கப்பட்ட ஒரு திருச்சபையாகவோ அல்லது சரீரமாகவோ அல்லாமல் மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.
